

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน
Parents' opinions on risk behaviors among adolescents in the community

อติตยา แสนแก้ว^{1*} เบลญจวรรณ สุโท¹ พิระพงษ์ อรรถัญญิก¹ พิณรัตน์ นุชโพธิ์¹ และศุภศิรั สุวรรณเกษร²

¹สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

²สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชนโดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามจำนวน 100 ชุด ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.62$, $SD = 0.803$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชนทั้ง 6 ด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ พฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด ($\bar{X} = 4.44$, $SD = 0.704$) พฤติกรรมเสี่ยงด้านการทะเลาะวิวาท ($\bar{X} = 4.35$, $SD = 0.629$) พฤติกรรมเสี่ยงด้านการมีเพศสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.32$, $SD = 0.657$) พฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง ($\bar{X} = 3.58$, $SD = 1.211$) พฤติกรรมเสี่ยงด้านเด็กติดเกมส์ ($\bar{X} = 3.23$, $SD = 0.707$) และพฤติกรรมเสี่ยงด้านการเกิดสภาวะซึมเศร้า ($\bar{X} = 1.77$, $SD = 0.908$)

ความสำคัญ : พฤติกรรมเสี่ยง, วัยรุ่น, การเฝ้าระวัง, ความรู้ความเข้าใจ

Abstract

The purpose of this study was to study parents' perception of risky behavior among adolescents in the community. The 100 questionnaires were used as a tool to collect data. The results of parental opinion analysis on risk behaviors among adolescents in the community. The overall picture was moderate ($x = 3.62$, $SD = 0.803$). In each aspect, parents' opinions on the risk behaviors of adolescents in six communities were ranked in descending order. Risk behavior for drug addiction ($x = 4.44$, $SD = 0.704$), risk behaviors in controversy ($x = 4.35$, $SD = 0.629$), risk behavior for sex ($x = 4.32$, $SD = 0.657$) Risks ($x = 3.58$, $SD = 1.211$), risky behaviors among children at games ($x = 3.23$, $SD = 0.707$) and risky behavior for depression ($x = 1.77$, $SD = 0.908$)

Keywords : Risk behavior, Teens, Surveillance, Understanding

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน fom12atittaya@gmail.com

1. บทนำ

ปัจจุบันวัยรุ่นส่วนใหญ่มีปัญหาหลายอย่างที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ด้วยตนเองบางครั้งอาจจะแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการผิดๆไม่มีการคิดวิธีการแก้ไขปัญหากันอย่างถูกต้องซึ่งในปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมวัยรุ่นที่รุนแรงไปอย่างรวดเร็วมีสาเหตุมาจากการที่วัยรุ่นได้รับการสัมผัสพฤติกรรมที่ลอกเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทยที่มีการยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีอยู่ในระดับสูง (ไฉไล ศักดิ์วิระพงศ์, 2556) จากการชักชวนให้วัยรุ่นเกิดความอยากรู้อยากลองเพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับในกลุ่มของเพื่อนฝูงส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นทำให้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและต้องเผชิญปัญหาที่อีกทั้งสถาบันครอบครัวเป็นหน่วยงานที่เล็กที่สุดแต่เป็นสถาบันที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับวัยรุ่นมากที่สุด (สุพัฒน์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล, 2551) พบว่าสาเหตุพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่นเกิดจาก 1.ด้านครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์-หย่าร้างกัน 2.ด้านทางสังคมกลุ่มเพื่อนชักชวนให้มีเรื่องชกต่อยทะเลาะวิวาทซึ่งส่งผลให้เกิดความเคยชินต่อพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่น (ศรีัญญา อธิชิตะ, 2553) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนิยามบริโภคของวัยรุ่นไทย ได้แก่ เพศ ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ระดับผลการเรียน ประเภทสถานศึกษาและรายได้ของผู้ปกครอง ความถี่ในการไป

ห้างสรรพสินค้าและสื่อสังคม (ภูเบศร์ สมุทรจักร, 2557) จากการทบทวนเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นนับเป็นวัยย่างก้าวและเป็นวัยระหว่างรอยต่อระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ ฉะนั้นเรื่องของคุณวุฒิหรือการตัดสินใจตลอดจนการควบคุมอารมณ์จึงออกมาในลักษณะของการทำตามใจ ทำตามอารมณ์ หรือทำตามเพื่อนโดยขาดการไตร่ตรองและการยั้งคิดเป็นส่วนใหญ่ ดังจะเห็นได้จากปัญหาต่างๆ ของวัยรุ่นในสังคมยุคปัจจุบัน

ผู้วิจัยเองได้อาศัยอยู่ในซอยบูรพา 37 ถนนบรมไตรโลกนารถ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก มี 100 หลังคาเรือน (สำนักงานเทศบาลพิษณุโลก, 2560) ซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงที่เกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่นมากที่สุดจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครอง ซอยบูรพา 37 ถนนบรมไตรโลกนารถ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของวัยรุ่นในชุมชนและพัฒนาร่างเชิงกลยุทธ์ร่วมกับชุมชนและเสนอข้อมูลหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งใช้เป็นข้อมูลในเปรียบเทียบเพื่อประเมินผลการดำเนินการในระยะเวลาต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครอบครัวต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กอบกุล ไพศาลอัชพงษ์ (2553) ได้ศึกษาการส่งเสริมสุขภาพป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงและปัญหาสุขภาพสำนักอนามัยการเจริญพันธุ์กรมอนามัย พบว่าเยาวชนมีพฤติกรรมเสริมที่สำคัญได้แก่การออกกำลังกายในรูปแบบต่างๆ เล่นดนตรีดูโทรทัศน์อ่านการ์ตูนเรียนพิเศษเล่นคอมพิวเตอร์เล่นอินเทอร์เน็ตส่วนพฤติกรรมเสี่ยง

ไฉไล ศักดิ์วิรงค์ (2556) ได้ศึกษาการยอมรับและพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย พบว่าวัยรุ่นไทยมีการยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีอยู่ในระดับสูง วัยรุ่นไทยมีพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีอยู่ในระดับปานกลางปัจจัยส่วนบุคคลในด้านเพศ ด้านระดับการศึกษา การเปิดรับสื่อบันเทิงเกาหลี และการยอมรับวัฒนธรรมเกาหลีมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลียนแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลี

ฐิติพร องคถาวรวงศ (2559) ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา พบว่าผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษาควรคำนึงถึงความรู้เกี่ยวกับการเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยการคุมกำเนิดที่ถูกวิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ถูกต้องรวมทั้งส่งเสริมให้วัยรุ่นหญิงมีการรับรู้ค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง

ดร.พรทิพย์ เย็นจะบก (2546) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของวัยรุ่นไทยที่มีผลกระทบต่อตนเองและสังคม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีวัตถุประสงค์และลักษณะการใช้คือ Application Facebook ส่วนใหญ่ใช้ติดต่อกับเพื่อนระยะเวลาในการใช้คือ ระยะเวลา 6-10 นาทีต่อครั้ง ส่วนผลกระทบต่อตนเองจากการใช้คือก่อให้เกิดการติดเกมและแนวโน้มระดับความสัมพันธ์ของคนในสังคมเริ่มลดลงจากพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือคือการพูดคุยปากต่อปากกันน้อยลง

ปราชญ์ บุญยวงศ์โรจน์ และคณะ (2547) ได้ศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตำบลคอนสาย พบว่าวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงจากเด็กไปเป็นวัยผู้ใหญ่มีการเจริญเติบโตเข้าสู่ความมีวุฒิภาวะทั้งทางด้านร่างกายจิตใจ อารมณ์สังคมและสติปัญญาโดยยึดเอาความพร้อมและวุฒิภาวะทางเพศเป็นจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดเมื่อมีความพร้อม และมีวุฒิภาวะทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ

พระสรวิชัย อภิปัญญา (2553) ได้ศึกษาการสร้างและพัฒนารูปแบบการลดพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่นตามแนวทางพระพุทธศาสนา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักรู้ต่อพฤติกรรมความรุนแรงเพิ่มขึ้นทุกด้านส่วนการศึกษาเปรียบเทียบกับทัศนคติการลดพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่นก่อนและหลังการสร้างและการพัฒนารูปแบบการลดพฤติกรรมความรุนแรงตามแนวพระพุทธศาสนา

พัชรี ตันศิริ (2550) ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงและปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอน พบว่า ความรู้เรื่องเพศและความเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์การมีเพศสัมพันธ์ในช่วงวัยเรียนช่วงอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์กับนักเรียนสาเหตุจึงใจให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกความรู้เรื่องโรคติดต่อการป้องกันโรคติดต่อและพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์พฤติกรรมก่อนมีเพศสัมพันธ์

สุพัฒน์ ไตรวิจักขณ์ชัยกุล (2551) ได้ศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นไทย พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมก้าวร้าว คือการเลี้ยงดูของครอบครัวอิทธิพลการอบรมสั่งสอนของครู-อาจารย์ อิทธิพลของเพื่อนอิทธิพลของการรับสื่อและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับมาก

ภูเบศร์ สมุทรจักร (2557) ได้ศึกษาพฤติกรรมบริโภคนิยมในวัยรุ่นไทยและปัจจัยที่เป็นสาเหตุ พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริโภค นิยม ได้แก่ เพศ ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ระดับผลการเรียน ประเภทสถานศึกษา การศึกษาและรายได้ของผู้ปกครอง ความถี่ในการไปห้างสรรพสินค้าและสื่อสังคม

ศรัณญา อธิตะ (2553) ได้ศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น พบว่าสาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนวัยรุ่นมีพฤติกรรมความรุนแรง 1.สาเหตุด้านครอบครัวพบว่าเกิดจากการมีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ครอบครัวหย่าร้าง บิดาหรือมารดาเสียชีวิตนักเรียนขาดการดูแลและเอาใจใส่จากผู้ปกครองบรรยากาศในบ้านไม่น้อยอยู่อาศัยมีการทะเลาะเบาะแว้งกันระหว่างสมาชิกในครอบครัว 2. สาเหตุทางสังคมด้านเพื่อนนักเรียนให้ความสำคัญกับเพื่อนมากถูกเพื่อนชักชวนให้มีเรื่องชกต่อยทะเลาะวิวาทด้านสื่อนักเรียนชอบติดตามข่าวนักเรียนนักศึกษายกพวกรวมทราภัยกันจนส่งผลให้เกิดความเคียดชังต่อพฤติกรรมความรุนแรงว่าเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น

4.วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองของเด็กวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงในเขตชอยบุรพา37ถนนบรมไตรโลกนารถ ตำบลในเมือง อำเภอในเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 100 หลังคาเรือน (สำนักงานเทศบาลพิษณุโลก,2560) ระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูล ช่วงเดือน มกราคม ถึงเดือน มีนาคม 2560 โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire)แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ตัวแบบสอบถามมีลักษณะแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านการมีเพศสัมพันธ์ ด้านพฤติกรรมเสี่ยงการทะเลาะวิวาท ด้านพฤติกรรมเสี่ยงเด็กติดเกมส์ ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง ด้านการเกิดสภาวะซึมเศร้า เป็นแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.21 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.41 – 4.20 หมายถึง เห็นด้วยมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.61 – 3.40 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.81 – 2.60 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.80 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

5.สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษานี้อาศัยข้อมูลที่ได้จากการเก็บตัวอย่างของแบบสอบถามแล้วนำมาอธิบายเชิงพรรณนา (Description method) และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

(1)

ค่าความถี่ร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

| | | | |
|-------|-----|-----|--|
| เมื่อ | P | แทน | ค่าร้อยละ |
| | f | แทน | ความถี่ที่ต้องการแปลงข้อมูลให้เป็นร้อยละ |
| | N | แทน | จำนวนทั้งหมด |

ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{x}) (อ้างอิงใน กัลยา วานิชย์บัญชา, 2557: 47)

(2)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

| | | | |
|-------|-----------|-----|-----------------------|
| เมื่อ | \bar{x} | แทน | ค่าเฉลี่ย |
| | $\sum x$ | แทน | ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด |
| | n | แทน | จำนวนข้อมูลทั้งหมด |

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) (อ้างอิงใน กัลยา วานิชย์บัญชา, 2557: 71)

(3)

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

| | | | |
|-------|-----------|-----|-------------------------|
| เมื่อ | SD | แทน | ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน |
| x | | แทน | ข้อมูลตัวที่ 1,2,3,...n |
| | \bar{x} | แทน | ค่าเฉลี่ย |
| n | | แทน | จำนวนข้อมูลทั้งหมด |

The Wilcoxon-Mann-Whitney U Test (อ้างอิงใน สุวิมล ติरणันท์, 2553: 74)

(4)

$$Z = \frac{W_x \pm 0.5 - m(N+1)/2}{\sqrt{[mn/N(N-1)][(N^3-N)/12 - \sum_{j=1}^g (t_j^3 - t_j)/12]}}$$

| | | | |
|-------|-------|-----|-------------------------------|
| เมื่อ | W_x | แทน | ผลรวมของลำดับแต่ละตัวแปร |
| | m | แทน | จำนวนข้อมูลในกลุ่มที่น้อยกว่า |
| | n | แทน | จำนวนข้อมูลในกลุ่มที่มากกว่า |
| | t_j | แทน | จำนวนที่ซ้ำ |
| | N | แทน | จำนวนทั้งหมด |

The Kruskal-Wallis (อ้างอิงใน สุวิมล ติรภานันท์, 2553: 132)

(5)

$$KW = \left[\frac{12}{N(N+1)} \sum_{j=1}^k n_j \bar{R}_j^2 \right] - 3(N+1)$$

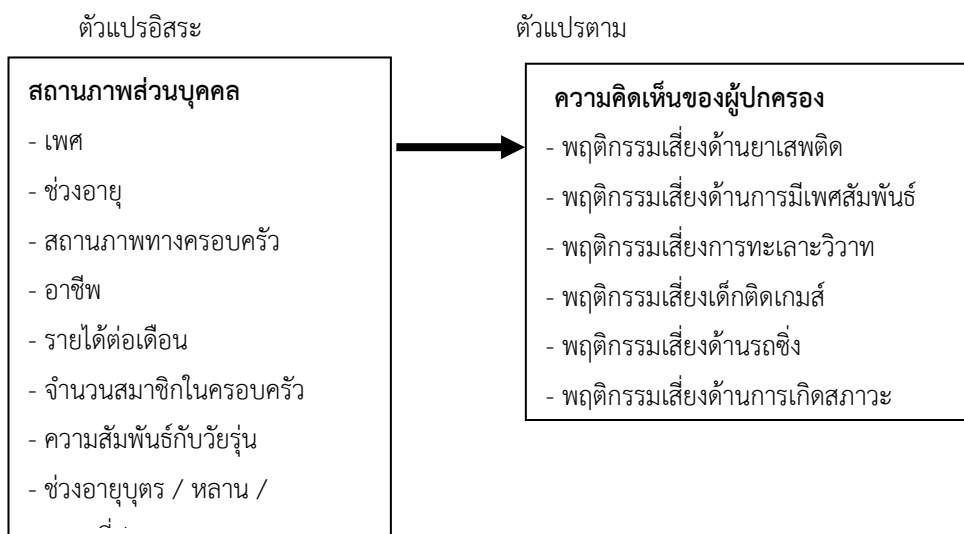
เมื่อ \bar{R}_j แทน ค่าเฉลี่ยของอันดับในกลุ่มที่ j
 N แทน $n_1 + n_2 + \dots + n_k$

6. การใช้สถิติทดสอบ

ก่อนทำการทดสอบสมมติฐานจะต้องทำการทดสอบคุณสมบัติของข้อมูล 2 ขั้นตอน คือ

1. การทดสอบว่าข้อมูลที่ทำการศึกษา มีการกระจายตัวแบบเป็นโค้งปกติหรือไม่ ทดสอบด้วย Kolmogorov-Smirnov Test หรือ Shapiro Wilk Test
2. การทดสอบว่าข้อมูลที่ทำการศึกษา มีความแปรปรวนเท่ากันในทุกกลุ่มหรือไม่ ทดสอบด้วย Levene Test ข้อมูลที่ทำการศึกษา หากมีคุณสมบัติครบทั้ง 2 ข้อ จะสามารถใช้สถิติ Parametric (Independent Sample t Test, ANOVA) ได้ หากข้อมูลขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งหรือทั้งสองข้อจะต้องใช้สถิติ Non-Parametric ในการทดสอบ (Mann Whitney Test, Kruskal Wallis Test)

กรอบแนวคิดในการวิจัย



7. ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 66 คน ร้อยละ 66.0 รองลงมาคือเพศชาย จำนวน 34 คน ร้อยละ 34.0 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มากที่สุด จำนวน 54 คน ร้อยละ 54.0 มีสถานะทางครอบครัวบิดา-มารดาอยู่ด้วยกันมากที่สุด จำนวน 91คน ร้อยละ 91.0 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขายมากที่สุด จำนวน 35 คน ร้อยละ 35.0 มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท มากที่สุด จำนวน 48 คน ร้อยละ 48.0 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน มากที่สุด จำนวน 48 คน ร้อยละ 48.0 มีความสัมพันธ์กับวัยรุ่น พ่อ/แม่ มากที่สุด จำนวน 63 คน ร้อยละ 63.0 มีช่วงอายุของบุตร/หลาน/บุคคลที่ปกครอง วัยรุ่นตอนกลาง

14-16 ปี มากที่สุด จำนวน 64 คน ร้อยละ 64.0 มีงานอดิเรก/การใช้เวลาว่าง ออกกำลังกาย/เล่นกีฬา มากที่สุด จำนวน 41 คน ร้อยละ 41.0 ตามลำดับ (รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

| ข้อมูลทั่วไป | จำนวน | ร้อยละ |
|------------------------------|--------------|--------------|
| เพศ | | |
| เพศหญิง | 66 | 66.0 |
| เพศชาย | 34 | 34.0 |
| รวม | 100 | 100.0 |
| ช่วงอายุ | | |
| ต่ำกว่า 30 ปี | 2 | 2.0 |
| 31-40 ปี | 34 | 34.0 |
| 41-50 ปี | 54 | 54.0 |
| 51-60 ปี | 10 | 10.0 |
| รวม | 100 | 100.0 |
| สถานะภาพทางครอบครัว | | |
| บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน | 91 | 91.0 |
| บิดา-มารดาหย่าร้างกัน | 8 | 8.0 |
| บิดา-มารดาเสียชีวิต | 1 | 1.0 |
| รวม | 100 | 100.0 |
| อาชีพ | | |
| รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ | 14 | 14.0 |
| ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย | 35 | 35.0 |
| พนักงานบริษัทเอกชน | 31 | 31.0 |
| รับจ้างทั่วไป | 15 | 15.0 |
| อื่นๆ(ไปรตระนะ.....) | 5 | 5.0 |
| รวม | 100 | 100.0 |
| รายได้ต่อเดือน | | |
| ต่ำกว่า 5,000 บาท | 20 | 20.0 |
| 5,001-10,000 บาท | 48 | 48.0 |
| 10,001-15,000 บาท | 28 | 28.0 |
| มากกว่า 15,001 บาทขึ้นไป | 4 | 4.0 |
| รวม | 100.0 | 100.0 |
| จำนวนสมาชิกในครอบครัว | | |
| ต่ำกว่า 2 คน | 6 | 6.0 |
| 3 คน | 48 | 48.0 |
| 4 คน | 41 | 41.0 |
| มากกว่า 5 คน | 5 | 5.0 |

| | | |
|--|-----|-------|
| รวม | 100 | 100.0 |
| ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น | | |
| พ่อ/แม่ | 63 | 63.0 |
| ลุง/ป้า | 13 | 13.0 |
| น้า/อา | 17 | 17.0 |
| ปู่ย่า/ตายาย | 7 | 7.0 |
| รวม | 100 | 100.0 |
| ช่วงอายุของบุตร/หลาน/บุคคลที่ปกครอง | | |
| วัยรุ่นตอนต้น 10-13 ปี | 21 | 21.0 |
| วัยรุ่นตอนกลาง 14-16 ปี | 64 | 64.0 |
| วัยรุ่นตอนปลาย 17-19 ปี | 15 | 15.0 |
| รวม | 100 | 100.0 |
| งานอดิเรก/การใช้เวลาว่าง | | |
| ออกกำลังกาย/เล่นกีฬา | 41 | 41.0 |
| ดูหนัง/ฟังเพลง | 27 | 27.0 |
| อ่านหนังสือ | 10 | 20.0 |
| เล่นเกมส์ | 8 | 8.0 |
| อื่นๆ(โปรดระบุ.....) | 4 | 4.0 |
| รวม | 100 | 100.0 |

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองในการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด โดยจำแนกเป็นรายข้อ

| พฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด | \bar{X} | SD | ระดับความคิดเห็น |
|---------------------------------------|-------------|--------------|------------------|
| ให้กำลังใจและหาหนทางแก้ไข | 4.41 | 0.944 | มากที่สุด |
| การสร้างระบบเฝ้าระวัง | 4.40 | 0.921 | มากที่สุด |
| การให้โอกาสและการยอมรับของสังคม | 4.49 | 0.718 | มากที่สุด |
| สร้างความรัก ความอบอุ่น | 4.42 | 0.806 | มากที่สุด |
| ดูแลสมาชิกในครอบครัวไม่ให้ติดยาเสพติด | 4.48 | 0.785 | มากที่สุด |
| รวม | 4.44 | 0.704 | มากที่สุด |

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.44$, $SD = 0.704$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความพึงพอใจระดับมากในเรื่องการให้โอกาสและการยอมรับของสังคม ($\bar{X} = 4.49$, $SD = 0.718$) รองลงมาคือ ดูแลสมาชิกในครอบครัว ไม่ให้ข้องเกี่ยวกับยาเสพติด ($\bar{X} = 4.48$, $SD = 0.785$) และสร้างความรัก ความอบอุ่น ($\bar{X} = 4.42$, $SD = 0.806$) ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองในการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ โดยจำแนกเป็นรายข้อ

| พฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ | \bar{X} | SD | ระดับความคิดเห็น |
|-------------------------------------|-------------|--------------|------------------|
| เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ | 4.32 | 0.815 | มากที่สุด |
| ทำใจยอมรับเมื่อลูกทำผิด | 4.22 | 0.811 | มากที่สุด |
| คุยเรื่องเพศกับลูก | 4.31 | 0.825 | มากที่สุด |
| การแสดงออกทางพฤติกรรมทางเพศ | 4.36 | 0.811 | มากที่สุด |
| ผู้ปกครองควรเป็นตัวอย่างอันดีให้ลูก | 4.41 | 0.726 | มากที่สุด |
| รวม | 4.32 | 0.657 | มากที่สุด |

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.32$, SD = 0.657) แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความพึงพอใจระดับมากในเรื่องผู้ปกครองควรเป็นตัวอย่างอันดีให้ลูก ($\bar{X} = 4.41$, SD = 0.726) รองลงมาคือการแสดงออกทางพฤติกรรมทางเพศ ($\bar{X} = 4.36$, SD = 0.811) และเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ ($\bar{X} = 4.32$, SD = 0.815) ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองในการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงด้านการทะเลาะวิวาท โดยจำแนกเป็นรายข้อ

| พฤติกรรมเสี่ยงด้านการทะเลาะวิวาท | \bar{X} | SD | ระดับความคิดเห็น |
|--|-------------|--------------|------------------|
| การใช้ความรุนแรงจึงกลายเป็นทางออก | 4.38 | 0.814 | มากที่สุด |
| ปัญหาการทะเลาะวิวาทเริ่มรุนแรงขึ้นทุกวัน ผู้ปกครอง | 4.18 | 0.947 | มาก |
| ควรช่วยอบรมสั่งสอนบุตรหลาน | 4.34 | 0.728 | มากที่สุด |
| ปัจจุบันการทะเลาะวิวาทเกิดขึ้นได้ทุกที่ | 4.31 | 0.982 | มากที่สุด |
| ส่งเสริมความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัว | 4.55 | 0.642 | มากที่สุด |
| รวม | 4.35 | 0.629 | มากที่สุด |

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงด้านการทะเลาะวิวาท อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$, SD = 0.629) แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความพึงพอใจระดับมากในเรื่องส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว ($\bar{X} = 4.55$, SD = 0.642) รองลงมาคือการใช้ความรุนแรงจึงกลายเป็นทางออก ($\bar{X} = 4.38$, SD = 0.814) และผู้ปกครองควรช่วยอบรมสั่งสอนบุตรหลาน ($\bar{X} = 4.34$, SD = 0.728) ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองในการเฝ้าระวังเสี่ยงด้านเด็กติดเกมส์ โดยจำแนกเป็นรายข้อ

| พฤติกรรมเสี่ยงเด็กติดเกมส์ | \bar{X} | SD | ระดับความคิดเห็น |
|---|-----------|-------|------------------|
| ควบคุมตัวเองไม่ให้เล่นเลยเวลาที่กำหนดได้ | 3.79 | 1.066 | มาก |
| บุตรหลานของท่านเล่นเกมส์มากกว่าอ่านหนังสือ | 2.73 | 1.171 | ปานกลาง |
| เมื่อเด็กถูกบังคับให้เลิกหยุดเล่นจะมีการต่อต้าน | 2.76 | 1.173 | ปานกลาง |
| บทสนทนาในครอบครัวลดน้อยลง | 3.25 | 1.158 | ปานกลาง |

| | | | |
|--|------|-------|---------|
| ให้เด็กทำหรือมีกิจกรรมที่ทำร่วมกันในครอบครัว | 3.65 | 0.892 | ปานกลาง |
|--|------|-------|---------|

| | | | |
|------------|-------------|--------------|----------------|
| รวม | 3.24 | 0.707 | ปานกลาง |
|------------|-------------|--------------|----------------|

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงด้านเด็กติดเกมส์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24, SD = 0.707$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความพึงพอใจระดับมากในเรื่องควบคุมตัวเองไม่ให้เล่นเลยเวลาที่กำหนดได้ ($\bar{X} = 3.79, SD = 1.066$) รองลงมาคือให้เด็กทำหรือมีกิจกรรมที่ทำร่วมกันในครอบครัว ($\bar{X} = 3.65, SD = 0.892$) และบทสนทนาในครอบครัวลดน้อยลง ($\bar{X} = 3.25, SD = 1.158$) ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองในการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง โดยจำแนกเป็นรายข้อ

| พฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง | \bar{X} | SD | ระดับความคิดเห็น |
|---|-------------|--------------|------------------|
| พยายามรับฟัง | 3.94 | 0.776 | มาก |
| เด็กเริ่มพูดภาษามอเตอร์ไซด์ต่างๆ | 3.12 | 1.225 | ปานกลาง |
| ศึกษาพฤติกรรมของลูกไปเรื่อยๆ | 3.79 | 0.856 | มาก |
| ผู้ใหญ่ไม่เคยตั้งโต๊ะคุยกับเด็ก | 2.52 | 1.453 | น้อย |
| หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ | 4.54 | 4.777 | มากที่สุด |
| รวม | 3.58 | 1.211 | มาก |

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง อยู่ในระดับมาก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58, SD = 1.211$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความพึงพอใจระดับมากในเรื่องหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.54, SD = 4.777$) รองลงมาคือพยายามรับฟัง ($\bar{X} = 3.94, SD = 0.776$) และศึกษาพฤติกรรมของลูกไปเรื่อยๆ ($\bar{X} = 3.79, SD = 0.856$) ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองในการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงด้านสภาวะซึมเศร้า โดยจำแนกเป็นรายข้อ

| พฤติกรรมเสี่ยงด้านสภาวะซึมเศร้า | \bar{X} | SD | ระดับความคิดเห็น |
|---|-------------|--------------|-------------------|
| พ่อแม่หย่าร้างกันทำให้บุตรเกิดซึมเศร้าบุตรหลานมัก | 1.71 | 1.217 | น้อยที่สุด |
| เก็บตัวเงียบอยู่คนเดียว | 2.24 | 1.349 | น้อย |
| บุตรหลานมักโกรธและหงุดหงิดง่าย | 1.67 | 1.045 | น้อยที่สุด |
| บุตรหลานมักมีอาการซึมเศร้า | 1.58 | 1.017 | น้อยที่สุด |
| บุตรหลานมักถูกสมาชิกในบ้านตำหนิ | 1.65 | 0.999 | น้อยที่สุด |
| รวม | 1.77 | 0.908 | น้อยที่สุด |

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงด้านสภาวะซึมเศร้า อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.77, SD = 0.908$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความพึงพอใจ

ระดับมากในเรื่องบุตรหลานมักเก็บตัวเงียบอยู่คนเดียว ($\bar{X} = 2.24$, $SD = 1.349$) รองลงมาคือพ่อแม่หย่าร้างกันทำให้บุตรเกิดอาการซึมเศร้า ($\bar{X} = 1.71$, $SD = 1.217$) และบุตรหลานมักโกรธและหงุดหงิดง่าย ($\bar{X} = 1.67$, $SD = 1.045$) ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน โดยจำแนกเป็นภาพรวม

| ด้านพฤติกรรม | \bar{X} | SD | ระดับความคิดเห็น |
|------------------------------------|-------------|--------------|------------------|
| พฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด | 4.44 | 0.704 | มากที่สุด |
| พฤติกรรมเสี่ยงด้านการมีเพศสัมพันธ์ | 4.32 | 0.657 | มากที่สุด |
| พฤติกรรมเสี่ยงด้านการทะเลาะวิวาท | 4.35 | 0.629 | มากที่สุด |
| พฤติกรรมเสี่ยงด้านเด็กติดเกมส์ | 3.23 | 0.707 | ปานกลาง |
| พฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง | 3.58 | 1.211 | มาก |
| รวม | 3.62 | 0.803 | ปานกลาง |

จากตาราง 11 ผลวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.62$, $SD = 0.803$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน ทั้ง 6 ด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ พฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด ($\bar{X} = 4.44$, $SD = 0.704$) พฤติกรรมเสี่ยงด้านการทะเลาะวิวาท ($\bar{X} = 4.35$, $SD = 0.629$) พฤติกรรมเสี่ยงด้านการมีเพศสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.32$, $SD = 0.657$) พฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง ($\bar{X} = 3.58$, $SD = 1.211$) พฤติกรรมเสี่ยงด้านเด็กติดเกมส์ ($\bar{X} = 3.23$, $SD = 0.707$) และพฤติกรรมเสี่ยงด้านการเกิดสภาวะซึมเศร้า ($\bar{X} = 1.77$, $SD = 0.908$) ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐานความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน แต่ละด้านมีการกำหนดสมมติฐานและแสดงผลการทดสอบดังนี้

ตาราง 9 แสดงการตั้งสมมติฐานและผลการทดสอบสมมติฐานความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

| สมมติฐาน | ตัวแปรต้น | ตัวแปรตาม | Sig |
|---|--|-----------------------------------|------|
| 1. เพศที่ต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมวัยรุ่นที่แตกต่างกัน | เพศ (ชาย/หญิง) | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด | .601 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ | .243 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงการทะเลาะวิวาท | .552 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงเด็กติดเกมส์ | .709 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง | .404 |
| | | ด้านการเกิดสภาวะซึมเศร้า | .265 |
| 2. อายุที่ต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมวัยรุ่นที่แตกต่างกัน | อายุ (ต่ำกว่า30ปี/31-40ปี/41-50ปี/50-60ปี) | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด | .148 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ | .073 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงการทะเลาะวิวาท | .418 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงเด็กติดเกมส์ | .364 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง | .596 |
| | | ด้านการเกิดสภาวะซึมเศร้า | .196 |

| | | | |
|---|---|-----------------------------------|------|
| 3.สถานะภาพทางครอบครัวที่ต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมวัยรุ่นที่แตกต่างกัน | สถานะ (บิดา – มารดาอยู่ด้วยกัน/บิดา-มารดาหย่าร้างกัน/บิดา-มารดาเสียชีวิต/อื่นๆ) | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด | .472 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ | .117 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงการทะเลาะวิวาท | .270 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงเด็กติดเกมส์ | .932 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง | .178 |
| | | ด้านการเกิดสภาวะซึมเศร้า | .001 |
| 4.อาชีพที่ต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมวัยรุ่นที่แตกต่างกัน | หน้าที่การปฏิบัติงาน (รับราชการ,พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ธุรกิจส่วนตัว,ค้าขาย/พนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้างทั่วไป/อื่นๆ) | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด | .027 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ | .223 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงการทะเลาะวิวาท | .631 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงเด็กติดเกมส์ | .247 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง | .393 |
| | | ด้านการเกิดสภาวะซึมเศร้า | .561 |

ตาราง 9 แสดงการตั้งสมมติฐานและผลการทดสอบสมมติฐานความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (ต่อ)

| สมมติฐาน | ตัวแปรต้น | ตัวแปรตาม | Sig |
|---|--|-----------------------------------|------|
| 5.รายได้ต่อเดือนที่ต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมวัยรุ่นที่แตกต่างกัน | รายได้ (ต่ำกว่า 5,000 บาท/ 5,001 – 10,000 บาท /10,001 – 15,000 บาท/มากกว่า 15,001 บาทขึ้นไป) | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด | .040 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ | .261 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงการทะเลาะวิวาท | .694 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงเด็กติดเกมส์ | .397 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง | .622 |
| | | ด้านการเกิดสภาวะซึมเศร้า | .070 |
| 6.จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมวัยรุ่นที่แตกต่างกัน | จำนวนสมาชิก (ต่ำกว่า2คน/3คน/4คน/มากกว่า5คนขึ้นไป) | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด | .425 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ | .877 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงการทะเลาะวิวาท | .481 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงเด็กติดเกมส์ | .921 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง | .925 |
| | | ด้านการเกิดสภาวะซึมเศร้า | .240 |
| 7.ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นที่ต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมวัยรุ่นที่แตกต่างกัน | ความสัมพันธ์(พ่อ,แม่/ลุง,ป้า/น้ำ,อา/ปู่ย่า,ตายาย/อื่นๆ) | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด | .127 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ | .543 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงการทะเลาะวิวาท | .719 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงเด็กติดเกมส์ | .916 |
| | | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง | .875 |
| | | ด้านการเกิดสภาวะซึมเศร้า | .186 |

| | | | |
|--|---|---|--|
| 8. ช่วงอายุของบุตร/หลาน/ บุคคลที่ปกครองที่ต่างกันจะมี ความพึงพอใจต่อพฤติกรรม วัยรุ่นที่แตกต่างกัน | ช่วงอายุ(วัยรุ่นตอนต้น 10 – 13 ปี/วัยรุ่นตอนกลาง14-16ปี/ วัยรุ่นตอนปลาย17-19ปี) | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ ด้านพฤติกรรมเสี่ยงการทะเลาะวิวาท ด้านพฤติกรรมเสี่ยงเด็กติดเกมส์ ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง ด้านการเกิดสภาวะซึมเศร้า | .147 .544 .805 .894 .864 .836 |
|--|---|---|--|

ตาราง 9 แสดงการตั้งสมมติฐานและผลการทดสอบสมมติฐานความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน (ต่อ)

| สมมติฐาน | ตัวแปรต้น | ตัวแปรตาม | Sig |
|--|--|---|--|
| 9.งานอดิเรก / การใช้เวลาว่าง ที่ต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อ พฤติกรรมวัยรุ่นที่แตกต่างกัน | งานอดิเรก(ออกกำลังกาย, เล่น กีฬา/ดูหนัง, ฟังเพลง/อ่าน หนังสือ/เล่นเกมส์/อื่นๆ) | ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศสัมพันธ์ ด้านพฤติกรรมเสี่ยงการทะเลาะวิวาท ด้านพฤติกรรมเสี่ยงเด็กติดเกมส์ ด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง ด้านการเกิดสภาวะซึมเศร้า | .036 .155 .723 .496 .693 .331 |

จากตาราง 9 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สภาพครอบครัวต่างกันผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า อาชีพ รายได้และงานอดิเรกของผู้ปกครองที่ต่างกันจะมีระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นด้านยาเสพติดที่ต่างกันและสถานภาพของครอบครัวที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเสี่ยงด้านการเกิดสภาวะซึมเศร้าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8.สรุปและอภิปรายผล

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าสถานะภาพทางครอบครัวที่ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นที่แตกต่างกันส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 66 คน รองลงมาคือเพศชายจำนวน 34 คน มีอายุระหว่าง 40-51 ปีมากที่สุด จำนวน 54 คน มีสถานะภาพทางครอบครัวบิดา-มารดาอยู่ด้วยกันมากที่สุด จำนวน 91 คน ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขายมากที่สุด จำนวน 35 คน มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท มากที่สุด จำนวน 48 คน มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวน 3 คน มากที่สุดจำนวน 48 คน มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น พ่อ/แม่ มากที่สุด จำนวน 63 คน มีช่วงอายุของบุตร/หลาน/บุคคลที่ปกครองวัยรุ่นตอนกลาง 14-16 ปี มากที่สุด จำนวน 64 คน มีงานอดิเรก/การใช้เวลาว่าง ออกกำลังกาย/เล่นกีฬา จำนวน 41 คน ตามลำดับผลจากการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน ในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.62$, $SD = 0.803$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน ทั้ง 6 ด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ พฤติกรรมเสี่ยงด้านยาเสพติด ($\bar{X} = 4.44$, $SD = 0.704$) พฤติกรรมเสี่ยงด้านการทะเลาะวิวาท ($\bar{X} = 4.35$, $SD = 0.629$) พฤติกรรมเสี่ยงด้านการมีเพศสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.32$, $SD = 0.657$) พฤติกรรมเสี่ยงด้านรถซิ่ง ($\bar{X} = 3.58$, $SD = 1.211$) พฤติกรรมเสี่ยงด้านเด็กติดเกมส์ ($\bar{X} = 3.23$, $SD = 0.707$) และพฤติกรรมเสี่ยงด้านการเกิดสภาวะซึมเศร้า ($\bar{X} = 1.77$, $SD = 0.908$) จากการศึกษาทำให้ได้แนวปฏิบัติเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นโดยกำหนดแนวทางปฏิบัติร่วมกันทั้งกลุ่ม

วัยรุ่น ผู้ปกครอง และกลุ่มองค์กรในชุมชน ครอบครัวควรให้ความรักความอบอุ่นเป็นเพื่อนที่ดี ผู้ปกครองควรเอาใจใส่ลูกหลาน สอนสิ่งที่ดีชี้ให้เห็นผลเสียที่อาจจะเกิดขึ้นและสามารถให้คำปรึกษาแนะนำแก่ลูกหลานได้

9. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการทดสอบสมมุติฐานพบว่าครอบครัวที่บิดามารอยู่ด้วยกัน มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับสถานะซีมีเศร้าที่ต่างกันดังนั้นจึงควรศึกษาในเชิงลึกเพื่อให้ทราบถึงสาเหตุถึงความคิดเห็นที่ต่างต่างนั้น
2. การทำวิจัยในครั้งต่อไปควรที่จะเพิ่มคำถามปลายเปิดเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจและความคาดหวังเพื่อที่จะนำมาข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไข
3. การทำวิจัยครั้งต่อไปควรจะมีการไปสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อที่จะได้ขยายผลในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดีกว่านี้

10. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในชุมชน” สำเร็จลงได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออนุเคราะห์ข้อมูลจากผู้ปกครองของวัยรุ่นในชุมชน ขอขอบพระคุณ 37 ถนนบรมไตรโลกนารถ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการศึกษาครั้งนี้จะมีประโยชน์ต่อนักศึกษาและผู้สนใจโดยทั่วไป โดยนำงานที่ศึกษานี้ไปพิจารณาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานภายในหน่วยงานในอนาคต คณะผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ได้กล่าวนามและไม่ได้กล่าวนามมา ณ โอกาสนี้

11. บรรณานุกรม

- [1] กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดพิษณุโลก, Tel.055-258559,055-282108 มท.20545, www.phitsanulok@moi.go.th[31ธันวาคม59].
- [2] กอบกุล ไพศาลอักษรพงษ์, 2553, “ การส่งเสริมสุขภาพป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงและปัญหาสุขภาพ”, สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย.
- [3] กัลยา วานิชย์บัญชา, 2557 ,สถิติศาสตร์.กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาฯ.
- [4] ไฉไล ศักดิ์วิรวงศ์, 2556 , “ การยอมรับและพฤติกรรมการเดินทางแบบทางวัฒนธรรมจากสื่อบันเทิงเกาหลีของวัยรุ่นไทย”, ภาควิชาภูมิศาสตร์คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [5] ฐิติพร องคदारวงศ์, 2559 , “ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา”, อาจารย์ภาควิชาการพยาบาลจิตเวชคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90112.
- [6] ดร. พรทิพย์ เอ็นจะบก, พิษณุ เพชรคำ, 2546 , “ พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์สมาร์โฟนของวัยรุ่นไทยที่มีผลกระทบต่อตนเองและสังคม”, หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- [7] ประชาญ์ บุญยวงศ์วิโรจน์ และคณะ , 2547, “ พฤติกรรมปัญหาวัยรุ่น”, สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี.
- [8] พระสรวิชัย อภิปัญญา, 2553 , “ การสร้างและพัฒนารูปแบบการลดพฤติกรรมความรุนแรงของวัยรุ่นตามแนวทางพระพุทธศาสนา”, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- [9] พัชรี ดันศิริ, 2550, “พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น”, อาจารย์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น กาญจนบุรี.
- [10] ภูเบศร์ สมุทรจักร, 2557, “ พฤติกรรมบริโภคนิยมนในวัยรุ่นไทยและปัจจัยที่เป็นสาเหตุ”, สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [11] สุวิมล ติรกานันท์, 2553, สถิตินันทพาราเมตริกกรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [12] สุพัฒน์ ไตรวิจักขณ์ชัยกุล, 2551, “พฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่นไทยเชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” 111 หน้า.ดารา.(ส.ร. 305.235 ส4611พ).

- [13] ศรัญญา อิชิตะ, 2553, “การศึกษาพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนวัยรุ่น” กรุงเทพฯ: ภัฏชาติวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.